אינהאלט פונעם מעשה־בוך

דעקל	2
קאפיטל 1: א הוט פאר א הון	3
קאפיטל 2: דער ליידיגער קעסטל	4
קאפיטל 3: צוויי מאל לייענען	5
קאפיטל 4: וואס מוז בלייבן	7
קאפיטל 5: די הוט־איבערראשונג	8
קאפיטל 6: דער לייענ־ווינקל	10

© 2026 Nussbaum Mind

די זייט מיט צוויי סופן

איין נארישע מעשה, צוויי עקשנותדיגע שרייבער

פארן עלטער 9-12

© 2026 Nussbaum Mind

קאפיטל 1: א הוט פאר א הון

גיטי צייכנט א הון מיט א ריזיגן הוט. הענא שרייבט אונטער דעם: 'פרוי הון איז גרייט פאר איר וויכטיגן באזוך.'

די מיידלעך מאכן א שמייכל־ווערטיגע בילדער־מעשה פאר זייער קלאס־לייען־ווינקל.

זייער הון האט פארלוירן דעם וועג, זיך טועה געווען אז א קרויט־בעט איז א וואַרטצימער, און געפרעגט א פויגל־שרעקער דעם וועג. יעצט דארפן זיי די לעצטע זייט.

'זי קומט אן צום אומריכטיגן הויז,' זאגט גיטי. 'דער קיניגל עפנט דעם טיר.'

'זי דארף געפינען דאס ריכטיגע הויז,' זאגט הענא. 'זי איז שוין געווען לאנג פארלוירן.'

גיטי קלאפט אויפן פאפיר. 'דער קיניגל איז מער קאמיש.'

הענא לייגט אראפ איר בלייפעדער.

קאפיטל 2: דערליידיגער קעסטל

דער לעצטער קעסטל פארן בילד בלייבט ליידיג.

גיטי צייכנט א קליינטשיקן קיניגל אויף א שטיקל פאפיר. הענא שרייבט א שורה וועגן פרוי הון וואס געפינט דאס הויז.

קיין איינע ווייזט נישט איר פאפיר פאר דער אנדערער.

'מיינס ענדיגט די מעשה,' זאגט הענא.

'מיינס ענדיגט עס אויך.'

'עס ענדיגט זיך ווען זי איז נאך אלץ פארלוירן.'

'דערפאר איז עס קאמיש.'

גיטי שטרעקט אויס די האנט צום גוטן בלאט. הענא רוקט עס צווישן זייערע טישן, אז קיין איינע זאל נישט קענען צייכענען אן די אנדערע זאל באמערקן.

די הון איז ארויסגעקומען פונעם קרויט־בעט. די מיידלעך זענען נאך נישט ארויסגעקומען פונעם לעצטן קעסטל.

קאפיטל 3: צוויי מאל לייענען

זייער לערערין, פרוי קליין, שטעלט זיך אפ לעבן זיי. אירע האר זענען צוגעדעקט אונטער א טונקעלן טיכל.

'איר האט געשריבן א סאך. וואס פאסירט אויף דער זייט?'

ביידע מיידלעך ענטפערן אויף איין מאל.

פרוי קליין בעט צו הערן איין סוף אויף א מאל, נאך די זייטן וואס זיי האבן שוין געמאכט.

גיטי לייענט קודם. פרוי הון קלאפט. א קיניגל עפנט דעם טיר און באט איר אן א מער.

הענא לאכט פון דער מער איידער זי דערמאנט זיך אז דער סוף געפעלט איר נישט.

דערנאך לייענט הענא אירס. פרוי הון געפינט דאס ריכטיגע הויז, טוט אויס איר הוט און זעצט זיך טרינקען טיי מיט איר מומע.

די זייט מיט צוויי סופן

גיטי האט ליב דאס אויסטון דעם הוט. פון אנהייב אן איז ער געווען צו גרויס פאר דער הון.

קאפיטל 4: וואס מוז בלייבן

'די מער האט מיר איבערראשט,' זאגט הענא.

גיטי שמייכלט ברייט. 'דו האסט געלאכט.'

'אבער איך וויל אז דער באזוך זאל פאסירן. מיר האבן עס צוגעזאגט אויף דער ערשטער זייט.'

גיטי קוקט צוריק צום אנהייב. הענא האט געשריבן 'וויכטיגן באזוך' מיט ציכטיגע אותיות.

'איך וויל אז די לעצטע זייט זאל האבן א קאמישע איבערראשונג,' זאגט גיטי. 'נישט נאר טיי.'

פרוי קליין גייט צו אן אנדער טיש. די מיידלעך זיצן און קוקן אויפן הון'ס ריזיגן הוט.

'וואס אויב זי געפינט דאס ריכטיגע הויז,' זאגט הענא, 'אבער עפעס דארט איז אומריכטיג?'

קאפיטל 5: די הוט־איבערראשונג

גיטי צייכנט די מומע עפענען דעם טיר.

'איר מומע איז אויך א הון.'

'אוודאי,' זאגט הענא.

'מיט דעם זעלבן ריזיגן הוט.'

הענא לאכט. 'זיי קענען נישט ביידע אריינפאסן דורכן טיר.'

זיי צייכענען צוויי ברייטע היטן וואס שטויסן זיך אן. פרוי הון טוט אויס אירס, און איר מומע טוט אויס אירס. אונטער יעדן הוט איז א קליינטשיקער הוט.

'צו פיל היטן?' פרעגט גיטי.

'פונקט גענוג היטן.'

הענא שרייבט ווי די מומע זאגט: 'איך האב זיך געפרעגט ווען דו וועסט שוין קומען. מיין הוטווארט דעם גאנצן נאכמיטאג.'

דער וויכטיגער באזוך פאסירט. די איבערראשונג אויך.

קאפיטל 6: דער לייען־ווינקל

דעם קומענדיגן טאג לייענען צוויי מיידלעך די פארטיגע זייטן אין ווינקל.

זיי לאכן פונעם קרויט־ווארטצימער. אויף דער לעצטער זייט ווייזט איינע אויף די קליינטשיקע היטן.

'זיי דארפן זיי אויפהענגען אויפן פויגל־שרעקער,' זאגט זי.

גיטי און הענא קוקן זיך אן.

'אן אנדערע מעשה,' שעפטשע הענא.

זיי האלטן די צוויי אומגענוצטע סופן אין זייער מאפע. קיין איינס איז נישט געווען דער סוף וואס זיי האבן אויסגעקליבן, אבער יעדער האט געהאלפן זיי זען וואס די לעצטע זייט דארף.

גיטי נעמט א פרישן שטיקל פאפיר.

'א פויגל־שרעקער מיט פיר היטן?'

'קודם זאג מיר וואוהין ער גייט,' זאגט הענא.

גיטי הייבט אן צייכענען. דאס מאל לאזט זי פלאץ פאר הענא'ס ווערטער.